

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Melyben: Egész évre . 10 K | **Vidékre:** Egész évre . 12 K
 Fél évre . . . 5 „ | Fél évre . . . 6 „
 Negyed évre 2.50 „ | Negyed évre 3 „
 Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.

Felolós szerkesztő:
Dr. HEBRONY JOZSEF

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
 A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.

Az ex-lexből való kibontakozás.

Május elsejétől, tehát innen-onnan tíz hónapja van az ország ex-lexben, vagyis törvényen kívüli állapotban. Igaz, hogy az országon nem látszik meg az a törvénynélküliség, hiába hangoztatják azt a leszerelők, avagy a liberális nagy férfiak, de az állam gépezete mégse úgy forog, mint kellene. Az állami adók be nem folynak, sőt némely helyen a garncsár idejéből törvényhatóságilag el is van tiltva az önkényesen fizetett állami adók elfogadása. Az államnak se 1903-ra, se 1904-re költségvetése nincs, s így beruházásokat eszközölni nem tudhat. Tagadhatatlan tény, hogy az úgynevezett „obstruktorok“ se akarják azt, hogy az ország tovább is ex-lexben maradjon, ámde egy Széll, Héderváry és Tisza kedvéért nemzeti engedmények nélkül kibontakozás nem lehet.

Széll Kálmán reménykedett, hogy „passiv resistenciá“-val kibőjtöli az ellenzékot, s a Bécsből ránk oktrojált katonai létszámemelést keresztülhajtja, ámde az ex-lexből számított hat heti várakozás után vissza vonulni kénytelen. Ekkor Bécs urai, kiknek 250 év óta a „muss“ a jelszavuk, a horvát garncsárra gondoltak. A szelid Széll után jött az erőszak. Ám a ravaszban előbb az obstruáló ellenzékot akarta levenni lábáról, ezért hangoztatta, hogy Fejérváry visszavonul, s a katonai létszámemelést őszre elhalasztják. Tudjuk, hogy a paktum, majd az ocsmány vesztegetési kísérlet és erőszak alkalmazása a parlamentben, éjjeli ülés, mind csődöt mondtak. A garncsár bukott. Most belátta a lomha tömeg, a „nagy liberális párt“, hogy valamit tenni kell. Megszületett

a *kigondoló bizottság*. Széll Kálmán lón az elnöke. Csináltak egy se hus, se hal-féle engedményekért alázatosan könyörgő elaboratumot, melyet persze Körberék el nem fogadtak.

Ekkor történt meg az a szégyen, mi tanúsítja évszázadokon át meghunyászkodó és opportunus politikánkat, hogy akadt egy magyar ember, ki *fellolta magát* Bécsben, hogy ő „erős kéz“-zel rendet csinál, sőt ujoncot is liferál a katonai hatalomnak. Örült ennek a kamarilla, hogy hát a magyar közvélemény jogos felzudulását s a nemzet jogos kívánságait letörheti, utnak eresztette Tiszát. És oh, csodák csodája! Az a párt, mely Széll bukása után megborzadt Tisza erőszakos terveitől, az a párt, mely hangoztatta, hogy nem engedünk jogainkból, s kikoszorozott mindenkit, ki engedmények nélkül mert vállalkozni kormányalakításra, az a párt most *hosszannal fogadta Tiszát, sőt émelgybőségig tüntetett mellette*.

Tisza pedig nevezett markába. Nemzeti vívmányokat nem hozott, sőt az Apponyi által követelt csekélyégeket se bírta kieszközölni. Apponyi kudarcra nagy volt, még nagyobb a csalódása, de a „pártegység“ kedvéért nem lépett ki a pártból; majd mikor Tisza, Perczel házelnökké választása után, keresztülgázolt jogon, törvényen, házszabályokon, *lépett ki Apponyi 30-ad magával*.

Tisza eme erőszakossága bukását okozta volna még november hóban, vagy legkésőbb karácsonyra, ha a Kossuth-párt azt a szerencsétlen dolgot el nem követi, hogy néhány üres ígéretre paktumot köt a haza és alkotmány ellenségével s leszerel. Az ország ex-lexben maradt, engedmény nincs, kibontakozás

nem lesz. *De hát mégis kellene lennie kibontakozásnak! Ne lenne erre mód?* Egy agrár napilap 500 korona jutalmat is tűzött ki, hogy az olvasóközönség döntse el és adjon véleményt, miképpen lehetne az ex-lexből kibontakozni. Közli is egy olvasójának feleletét, melyben rendkívül sok képtelenséget olvasunk, egy azonban megragadta figyelmemet, ez az egy okos eszméket penget.

Egyik ismert nevű irónónk mond politikai véleményt.

Olyan hazafit szeretne látni a kormányelnöki székben, ki a *„nemzetet nem hitegeti hazug ámitással, hanem a koronát világoztatja fel tisztán, nyíltan, a nyers igazság keretében a — helyzetből“*.

Majd elmondja, hogy az a miniszterelnök, legyen Tisza, vagy bárki, álljon bátran a király elé, mondván:

— „Uram király! Egy nemzet nevében járulok felséged elé“. Aztán felvilágosítja a királyt, hogy ne hallgasson tanácsolóra, akik nekünk ellenségeink, hanem hallgassa meg alattvalóinak jogos kérését.

„E nemzet — ugymond — *sóhasem kért lehetetlen dolgokat. Sohase kért annyit, hogy a mit cserébe ad, meg ne kétszerezné értékét. Sohase kért ajándékot, csak nemzeti multunk tradícióinak tiszteletben tartását, jóindulatot, igazságot. És adott érte törhetetlen hűséget, rajongó szeretettel és alattvalói hódolatot, melyekre minden időben bizalommal támaszkodhatik a dinasztia“*.

Igaza van az irónónak, nyíltan, őszintén kellene nyilatkoznia annak a hazafinak a király előtt. *Mert a baj csak abban rejlik, hogy rosszul van informálva a király*.

Jól mondja, hogy a királynak

a lapok se jutnak kezébe. *„Amit a király olvas, azok csak szemelvények s a környezetnek van gondja rá, hogy az ottól hol hasítson. Itt van a baj és nem az obstrukcióban, nem az ellenzékben“*

Végül kijelenti az irónó, hogy míg ez állapotok meg nem változnak, s míg a *„bársonyszékben tányérnyaló, lágygerincű emberek“* ülnek, addig Magyarországon nincs nyugalom, nincs kibontakozás.

Teljesen aláírjuk a kiváló irónó véleményét, sőt azt is hozzátesszük, hogy Tisza István nem az a hazafi, nem az a providentiális államférfi, ki a nemzet óhajaival nyíltan merne ő felsége előtt kirukkolni.

Lám, úgy volt, hogy a király őszre Budapestre jön, nem volt senki, aki merte volna mondani: „Jöjj felséges uram, a magyar egy cseppet se rebellis, tanulmányozd a helyzetet, a magyar szeret téged, de jogait kéri 37 év után“. Most február elején is Budapestre kellett volna jönnie a királynak, ismét nem akadt egy őszinte férfi, ki mondta volna, hogy most a legalkalmasabb lenne a király megjelenése.

Nem *puhításra*, mint sokan szeretik ezt hinni, hanem a békes kibontakozás megoldására.

Nem és nem lesz kibontakozás, míg Tisza ott nem hagyja a helyét s míg olyan őszinte hazafi nem akad, ki végre-vaiahára a nemzeti kívánságok teljesítésére bírja a királyt is fogva tartó makacs katonai köröket.

De hogy ez mikor lesz, azt a jó Isten tudja s addig az ex-lex nehezedik a kormánygépezet forgó kerekeire.

Mártonffy Imre.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer:

tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, valamint idült bronchitis, számarhurut és különösen lábba-

dozóknál influenza után ajánlatik. — Emeli az étvágyat és a testület, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjszai izmadást. — Kellemes szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban átvog mártat 4.-kor.-ért kapható. — Figyeljünk, hogy mind a üveg a anti az gg l legyen ellátva:

F. HOFFMAN-LA ROCHE & Co. vegyészeti gyár BASEL (Svájcz).

Az „Ellenzék“ mai száma 6 oldalra terjed

A magyar delegáció ülése.

Február 3.

A közösügyek tárgyalására kiküldött magyar országos bizottság délután három órakor a bankutcai magyar miniszterium épületében a további teendők megbeszélése céljából ülést tartván, azon gróf Szápáry Gyula elnök, ki mindenekelőtt köszönetet mondott az országos bizottságnak azért, hogy meglakulása alkalmával őt, távolléte dacára is elnökévé megválasztotta.

Ezután a jegyzői teendők elátlására Münnich Aurélt kérte fel és bejelenti az országos bizottságnak, hogy Samassa József, egri érsek, főrendiházi tag megrongált egészségére való tekintettel a bizottsági tagságról lemondott és helyébe gróf Csáky Vidor hivatott be, továbbá, hogy a tagságról leköszönt Khuen-Héderváry gróf helyébe Bethlen Balázs gróf, Andrássy Tivadar gróf helyébe pedig Pildner Ferenc gróf szólítottatott be. Zichy Ágost gróf főrendiházi tag hosszabb időre eltávozván, helyette sorrendben a következő póttag. Végre a lemondott Kristóffy József helyett Semsey Boldizsár hivatott be.

Az országos bizottság e behívásokat tudomásul vette.

Khuen-Héderváry gróf külügyi albizottsági elnök helyébe más elnök lévén választandó, elnök fölkéri a külügyi albizottságot, hogy a szünet alatt összegyűlni, elnököt választani és a választás eredményét bejelenteni sziveskedjék.

Kristóffy József lemondása folytán egy új jegyző választása válik szükségessé, mit az ülés végén fog megejteni.

Münnich Aurél bemutatja az osztrák delegáció átiratát, amely szerint az a jan. hó 26-án tartott ülésben a közös külügyminisztérium 1904. évi előirányzata, az 1903. évi póthitelek, valamint a külügyminisztérium rendkívüli szükségleteire 1902. évet illetőleg engedélyezett póthitelek felhasználása és elszámolása határidejének kiterjesztése tárgyában beadott előterjesztéseket elfogadta.

Tudomásul vétetett és kiadatott a külügyi albizottságnak.

A továbbiakra nézve az elnök javasolja, hogy a külügyi albizottság holnap tartsa ülését; a zárszámadást albizottság péntekre, a tengerészeti albizottság szombatra, a hadügyi albizottság pedig hétfőre volna összehívandó.

Ugron Gábor kéri az elnököt, sziveskedjék intézkedni, hogy a gyorsírói feljegyzések alapján készült naplók ne csak Budapesten, hanem Bécsben is a legnagyobb gyorsasággal osztassanak szét a bizottság tagjai között.

Elnök ez iránt intézkedni fog. Ezután az elnök az ülést néhány percre felfüggeszti és kéri a külügyi albizottságot, hogy elnököt választani és a választás eredményét bejelenteni sziveskedjék.

Szünet után elnök jelenti, hogy a külügyi albizottság elnökévé Láng Lajost választotta meg, a kinek nevében felkéri a bizottság tagjait, hogy holnap délután 11 órakor jelenjenek meg az albizottság ülésén.

Ezután a jegyzőválasztás következett, a megejtett választás eredménye az volt, hogy 41 szavazattal Papp Géza választott meg jegyzővé.

Elnök bejelenti, hogy az utólag behívott póttagok — az eddigi gyakorlat szerint — azon albizottságokban vesznek részt, amely bizottságokba a lemondott bizottsági tagok megválasztva voltak.

Ezután felkéri az albizottságok elnökeit, hogy mihelyt az albizottságok munkálataikat befejezték, sziveskedjenek azt az elnöknek bejelenteni, az országos bizottságtól pedig felhatalmazást kér arra, hogy az albizottsági jelentések beérkezése után összehívassa az országos bizottságot nyilvános ülésre.

Ezzel az ülés véget ért.

Február 4.

A delegációk rendes technikája szerint, mozgolódnak le a közös ügyek a bécsi tanácskozásokon. Ma a magyar delegáció munkahalmazából a külügyi albizottság intézte el a külügyek költségvetésének előirányzatát. A külügyminiszter expozéját Falk Miksa előadó ismertette és nagyszabású, minden részletre kiterjedő beszédében kifejtette az exposéban ki céltudatos külügyi politikáknak, de egyúttal törekvéseit. Az előadó magasrendű politikai átlátása széles vonalait rajzolta meg helyes és céltudatos külügyi politikánk, de egyúttal nem mulasztotta el a külügyminisztérium felvilágosítást kérni ama legégetőbb külügyi kérdésben, amely a Balkán-zavarok fordulatai esetén Ausztria-Magyarországra nézve sürgető aktualitással fog birni. Kérdi, hogy köztünk és Oroszország között vajjon történt-e megállapodás arra az esetre, ha tavasszal a Balkánon fegyverhez nyulnak? Föltárta azonkívül az elő-

adó a pápaválasztásnál gyakorolt vétőjog közjogi vonatkozásait.

A Balkán-politika és a vétőjog körül hosszú vita indult meg és nagy fontosságu volt Golucnovszki külügyminiszternek a keleti politika kérdésében tett ama nyilatkozata, hogy minden eshetőségre nézve konkrét megállapodás Ausztria és Magyarország, másrészt pedig Oroszország közt nincs, de megnyugtatja az országos bizottságot, hogy az orosz birodalommal való együttes eljárás minden eventualitás esetére biztosítva van.

Az osztrák delegáció plenáris ülésében ma folytatólag tárgyalták és elfogadták a megszállott tartományok hitelét. Elfogadták továbbá a közös pénzügyminisztérium költségvetését, tudomásul vették a közös pénzügyminisztérium kezelése alatt levő katonai alapok költségvetéseit. A közös számszék 1904-ik évi javaslatát és egy 1903-ik évi póthitelről szóló jelentést elfogadták. Az 1901 évi közös kiadásainak és bevételeinek végszámadásait tudomásul vették.

UJDONSÁGOK.

A közművelődési egyletről beszélünk ma talán a legtöbbet megyénkben és városunkban is méltán. Mi, miskolciak, csak akkor szoktuk észre venni, hogy valamink van, mikor ezt a valamit mások is észre vették. Ma már a fővárosi lapok is írnak közművelődési egyesületünkről s erős a hitünk, nagy a birodalmunk, hogy rövid időn belül a mi valamikor sokat gáncsolt közművelődési és muzeum egyesü-

Szereltem.

— Az „Ellenzék” tároája. —
Írta: Zalay Masa.

Egyszer egy férfi esztelen kíváncsisággal belerohant az élet veszedelmes labirintjébe, álmódott szépet a szerelemtől, a mindent feledtető, mindent elpusztító, igaz szerelemtől, — és elhatározta a balga!... hogy megkeresi.

De hogyan ismerem reá?... támadt szörnyű aggodalom a lelkében és hirtelen zuzmara hűtötte le lobogó lelkesedését. Mert az emberek közül nem akadt senki, aki utbaigazithatta volna. Az emberek már nem keresték ily lázasan az igaz szerelmet: eszmény nem élt többé lelkükben, vágy nem sorvasztotta a szívüket, — egyszerűen lehajoltak a vadvirágot, amit a véletlen sodort utjukba és keblükre tűztek a nélkül, hogy izgatta volna őket barmely tévedés lehetősége. Mind kevesebben voltak immaron az ideál hivei, megelégedtek, hogy virág illatozik a keblükön és nem epedtek nemesebb válfajok után, nem törtek keresztül magas válszfalat, nem kockáztattak

halálugrást szédítő szakadékok fölé, hogy megközelítsenek egy pompás rózsát, melynek pedig illata rézszegetőbb a tarka rét összes nyíló virágainál.

A férfi tehát belemerészkedett a rejtelmes utvezetőbe. Feje fölött a levegőben egy galambpár csókolódzott, és — a mire nem tudtak választ adni a józan emberek, — megfelelt ez a két hófehér szárnyu szerelmes madár amint a csóktól mámorosan lankadt rebbenéssel usztak a napfényes aetherben.

— A szédítő csókjáról fogom felismerni!... talalta ki a nagy problémát és ment, rohant a vágtyól hajtva, s a mint lépett, minden lába nyoman összeroncolt szívek haldokoltak a porban. Kegyetlen diadalutján nem tartóztatta semmi akadály, — ámbár néha tévoan, önként meg-meg állt, ha kapott vagy adott csóktól remezett az ajka és eltűnődött vajjon a gyönyörűség miért nem emeli a menyekbe hófehér galambszárnyakon?

Évek multak, mialatt a győzelmes láng még mindig éber kitarással

haladt a végzetes uton, — noha apró lángok lassudan fölemésztették szíve érzelmeit — így tehát a nagy igaz szerelem befogadására immár ugyis képtelen volt.

Aztán hervadt a szépség is, finom redők hálózták be a gyönyörűséges arcot, lankaság hajlította meg a büszke alakot, míg végre a családostól roskadozva beerte az Élet utjának határmegyéjét, Kimerülve megállt, hogy még egyszer utoljára, visszanézzen, sok könnyet, sóhajt váltott ki ez a bucsupillantás, a mikor eléje lebbent a könyörület soká késedelmező arkangyala. A legszebb, a legeszményibb férfi volt ő, a milyenről lányképzlet valaha álmódott, a milyent egy egész életöltőn át hasztalan keresett.

És a könyörület részvételt hajolt le hozzá.

— Csupa seb a szívem! — panaszkodott a leány és úgy sajog, úgy fáj, hogy a halált hívtam orvósául.

Mikor azonban az irgalmas szívű vigasztaló bedörzsölte balzsamával a csalódás ütötte mély sebeket, a

lány sirása boldog, vidám kacagássá vált és a hála melege árasztotta el egész valóját. Ebből a hálából a szeretet rügyezett, a rügyekből a szerelem májusi rózsái fakadtak, — és e rózsák diszében a szerelem alázatával már már odaborult a jótévő labai elé, — a mikor is a könyörület szomoruan elfordult tőle Evvel a mozdulattal rásujtott a leányszívre ugyanazon a helyen, ahol a régi seb hegedt.

— Csak enyhíteni tudok, gyógyítani nem! hallszott messziről az angyal szava, — rajtad már csak a halál segíthet!

— És a lomha phanton csakugyan közeledett, hogy rategye hided kezét a leány homlokára.

— Meghalok és nem ismertem soha az igaz szerelmet — jajdult fel a kétségbeesett bucsuszó.

Ez a kiáltás oly erős, oly hatalmas volt, hogy beléreszkedett a mindenség, megnyíllott az ég kapuja és egy töviskoronás, glória fényben tündöklő jóságos arc mosolygott alá a haldoklóra...

Ő volt — az igaz szerelem!

letünk magára vonván az egész ország közvéleményének figyelmét, mindnyájunknak büszkesége leendő. A közönség nagy szkeptizással fogadta a mult év szept. havában megjelent közm. egyesületi programot. A legtöbben mosolyogtak rajta. S ime be kell vallanunk, hogy ez a program nem volt levegő, nem volt, mint sokan mondták, a taggyűjtés céljára összehalmazott hazafias phrázisok tömkelege, az a program komoly, céltudatos munka volt, a melynek a mai napig minden szava, minden ígérete be lett váltva. Holnap az egyesületnek ismét nagy napja van. Dél előtt matinéet ad, melynek műsora a legfényesebb igényeket is kielégíti. Ki hitte volna zenei életünknek ily rohamos fejlődését?! Mindenki azt hitte, hogy a zeneiskola föllállításának már mindent megtettünk zeneművészeti életünk fejlesztése érdekében s mire most rájövünk, hogy a zeneiskola egymagában nem képes hivatást teljesíteni, ha nincs egy oly hatalmas társadalmi tényező, mint a közm. és muzeum egyesület, melylyel karöltve működhetik. Az idő minden félreértést kimagyaráz s már nem lehetnek messze azok a napok, mikor a közvélemény ellenállhatatlanul fogja kívánni, hogy összesen a kultura jegyében működő egyesületeink együttes erővel működjenek. Irodalmi életünk szintegy hatalmas fejlődésnek indult. A közm. egyesület felolvasó délutánjai, a melyekről az előbb annyi és annyi gáncsoskodás esett a sajtóban és társaságokban egyaránt, ma megszokott kedves délutánjai a közönségnek.

Mignem összetalálkozott egy leánynyal.

A leány is sziveken tiport keresztül és az áldozatok véréből égővörös kaméliák fakadtak, hogy puha szirmokkal megkiméljék minden sebző göröngyötől a kegyetlen kis lábukat. Pedig a leánynál nem volt semmi halálhozó fegyver, hacsak az ajka bűvös mosolya nem. Szűk volt az ösvény, nem kerülhették ki egymást, a leány rámosolygott a leányra delejes árammal.

— Engedj! — könyörgött a leány halk szava, — sietős az utam, az élet oly rövid és még mindig nem találtam rá az igaz szerelemre!

— Te is azt keresed? . . . — szakadt föl az örömkötés a férfi ajkán — oh, jer! add ide a kezdet, egyedül sohasem akadunk reá, keressük együtt . . .

És megfogták egymás kezét, megremegett minden ideg bennük és bleténnek egymás szemébe és megrebbent a tekintetük és előnlötte az arcukat a forróság, az ajkukat a szomjuság, a homlokukat a verejték.

Összeölelkeztek. Csókot váltottak.

Istennek hála, oda jutottunk, hogy a közönség körébe vive a helyi lapokat, keresi, mit olvashat a közm. egyesületről. És általában lehet-e nagyobb bizonyosság az egyesület tüneményeszerű népszerűsége mellett, mint-hogy tagjainak száma immár 700 felé jár. Ma holnap azt kell keresnünk, kik nem tagjai még az egyesületnek! . . . És holnap este, miután délelőtt a zene és költészet muzsájainak áldozott az egyesület, bálba hívja a közönségünket. Ott kell azon bálon mindenkinek lennie, hisz ez a bál az egyesület pénztára javára megy. Pénzt kér az egyesület, mert bizonyára szüksége van reá és mi nem csak elhiszszük ezt, de, kik, hogy szívesen is áldozunk a közm. egyesület céljaira, a melyek iránt most már senkinek sem lehet kétsége. Annyit irtunk már erről a bálról s ha a közönség, mely holnap egy jó multság reményével fog a Korona szálló dísztermében belépni, rövidesen majd napirendre tért a bál fölött, mi már most két szép dolgot jegyzünk föl erről a bálról: a Környagart és a nemzeti színeinkkel kiállított táncrendeket. Mi magyarok pedig tegyük sovinszták s ragaszkodjunk nemzeti sajátosságunkhoz egy szálig, mind halálig, mindenütt a hol alkalmunk nyílik reá. Ez a közm. és muzeum egyesület programja!

— Vármegyei közgyűlés. Borsodvármegyei bizottsága 1904. évi február hó 8-án d. e. 9 órakor a vármegyei székház nagy tanácstermében, báró Vay Elemér főispán elnöklete alatt évnegyedes rendes közgyűlést tart, amelynek főbb

Ugy érezték minket, hogy egyönyörű pillanatban a magasba emeli őket valami légies hullámszél. De a csók után leszédültek újra a földre, a kezük szétvált, idegenül néztek egymásra, mialatt keresztülfutott rajtuk a kiábrándulás hűvös borzongása.

— Térj ki! — szölt a leány parancsolón, — hadd menjek tovább!

— Te engedj utat nekem! — kiáltott a férfi ingerülten, a miért ismét csalódott. Indulatában az erősebb fél fegyverét, hatalmas öklét is fölemelte a kihívóan mosolygó leány ellen. És a gerjedelem e percében egy hófehér tollpehely röppent alá az égből, miként néma figyelemzetés — tekintete kutatva futotta be a felhők honát — magasan, az áldozó napsugarak fényében ott keringett a két fehér galamb . . . kialudt csókvágygallyal üzve, tépve egymást.

Megtörve, lesújtva a reménytelenségtől, fáradtan lehanyatlott az utszélen és a leány szivtelenül, halálra taposta a lábai előtt heverő friss kaméliát.

tárgyai a következők: Alispáni jelentés az elmúlt negyedév közigazgatási állapotáról. A fősorozáshoz polgári elnökök és orvosok kiküldése. A kereskedelemügyi miniszter leirata az 1903—1904. évi közti költségvetésre. Ugyancsak leirata az Eger, Apátfalva, Dédes, szentpéteri távbeszélő kiépítése tárgyában. Nyitra vármegye közönségének felirata a parlament normális működésének visszaállítása iránt. Tolnavármegye közönségének felirata a Btk. beoly intézkedés beveteléről, hogy az országgyűlés tagjait megvesztegetni akarók megbüntessenek. Hontmegye közönségének felirata az egy gyermekrendszer terjedésének megállítására iránt. Esztergomvármegye közönségének átirata a 7—15 év között levő elhagyott gyermekek gondozási költségeinek az államkincstár által leendő viselése iránt. Alispáni jelentés az időközi megyebizottsági tag választások eredményéről. Ugyanannak jelentése a Deák Ferenc emlékére emelendő szobor ügyében. Ugyanannak jelentése a rendes közgyűlések határnapjának megváltoztatása iránt. Ugyanannak jelentése a képviselőválasztások alkalmával fizethető fuvurdijokról szóló szabályrendelet érvényének meghosszabbítása iránt. Ugyanannak jelentése a deák-utcai bérház egyik lakásának bérbeadásáról. Az „Erzsébet“ kórháznál építendő gyógyszerár és 1 pavillon költségeire a nyugdíj intézettől felveendő 17.000 korona kölcsönnek jóváhagyása. Ugyanezen épületek építési szerződésének jóváhagyása. Miskolc város határozata a f. évben végrehajtandó ut- és közvezési munkálatokról és özv. Manó Lászlóné által díjtalanul felajánlott ingatlanok átvétele és ezzel kapcsolatos vételekről. Szt.-Péter község határozata a hazai mechanikai palackgyár rt. részére engedélyezett 15 évi pótdómentesség tárgyában. Ugyanannak határozata a község tulajdonát képező bérház bérbeadásáról. Ferenczi H. árvasz. elnök helyettes kérvénye az 1902. évi negyedik IV. évi 50 korona pótlék kiutalása iránt. Glück Mór volt szentpéteri hidvámberlő kérelme a Sajó okozta károk miatt hidvámber engedése iránt.

A máv. miskolci altisztikör bálja. A máv. miskolci altisztikör f. hó 1 én hétfőn este tartotta meg táncestélyét a „Korona“ dísztermében. A rendezőség már hetek óta fáradozott a siker érdekében és pedig nem hiába, mert a multság a legfényesebben sikerült. Az első négyest 70 pár táncolta. A multság kedélyes hangulatban egész hajnalig tartott.

A bálon a következő előkelőségek jelentek meg:

Báró From tábornok, dr. Szentpáli István polgármester, Pánics cs. kir. őrnagy, Görgey László üzletvezető, Sztankóczy Mihály főfelügyelő, Tarczay Ferenc felügyelő, Bende Andor felügyelő, Fűrész

Sándor felügyelő, Göczl Andor főellenőr, Rév Ödön és Hauser Ernő főmenők, Kron Ignác műhelyfőnök, Nagy Zoltán állomásfőnök, Richter Mátyás, Zsvikovic Antal, Nagy Albert, Lovcsányi Dezső és Steiner Lajos.

Jelen volt hölgyek:

Földy Béláné, Silberstein Mórné, Schalek Józsefné, Kelemen Lászlóné, özv. Waller Lajosné, Csakó Józsefné, Zsári Jánosné, Bajkor Józsefné, Tokay Lajosné, Lévy Lászlóné, Czékus Endréné, Bendrin Jánosné, Turi Józsefné, Vadász Lajosné, Mitnyik Jánosné, Harsányi Jánosné, Tillman Árpádné, Kaszay Jánosné, Karabinszky Istvánné, Bodnar Béláné, Pereg Gyuláné, Petrik Józsefné, Sárly Józsefné, Baranyai Józsefné, Szekovits Lajosné.

Leányok: Földy Juliska, Kelemen Mariska, Waller Gizella, Kardoss Gizella, Teleki Boriska, Zsári Piroska, Varga Juliska, Bajkor Mariska, Tokay Margit, Policskák nővérek, Erdélyi Irma, Lévy Mariska, Schwarc Anna, Balázs Mariska, Vadász Berta, Mitnyik Gizella, Harsányi Jolánka, Kaszay nővérek, Karabinszky Jolánka, Szepessy Erzsike, Kerékgyártó Erzsike, Laczi Etelka, Wittenberg nővérek, Haller Irma, Csakó Gizella, Varga Zsuzsika, Várnay Piroska, Hradil nővérek, Sárly Mariska, Szekovits Jolánka.

Matinée. A közm. egyesületnek vasárnap tartandó matinéje iránt a közönség körében oly nagy mérvű az érdeklődés, hogy a matinéet ezuttal nem a megyeházán, hanem Korona-szálló dísztermében tartják meg. Beléptidíj tagoknak és bejelentett családtagjaiknak személyenként 20 fillér, nem tagoknak 1 korona.

Halálkozás. Csépanyi Ignác Borsodvármegye nyugalmazott fősolgabírája f. hó 3 án, szerdán hosszas betegség után 79 éves korában Csépanyban elhunyt. Csépanyi Ignác évtizedeken keresztül volt Borsodvármegye fősolgabírája és az egész vármegyében közbecsülésben állott. Az elhunytban Szentmiklóssy Kálmán vármegyei árvaszéki ülnök apósát gyászolja.

Közgyűlés. A miskolci mezőgazdák társasága egyesülete holnap, f. hó 7-én vasárnap délután 3 órakor Pálóczy-utcai helyiségében tartja meg rendes évi közgyűlését.

Diák-bál. Csütörtökön este zajlott le a Karnevál egyik legsikerültebb táncmulatsága, az ev. ref. főgimnázium hangversenynyel egybekötött táncmulatsága. A multság ez idén is fényesen sikerült. Fehér ruhás, kipirult arcú kis leányok itt mutatkoznak be először Karnevál hercegeknek. Itt szövődnek a bohókás, édes, ártatlan liezonok, amelyek aztán, mint a kis diákok szerelmei, csak rövid, efemer életűek. De a legszebbek, legédesebbek. A hangverseny este 8 órakor kezdődött. Már egy negyed 8-tól jött a közönség. Az alkalmazd-rózsaszín válszalagos rendezők alig győzték felkísérni, bevezetni a karcsu kislányokat és többnyire legalább is nalett mamákat. 8 óra felé zsufolásig megtelt a

nagyterem és elkendőzött a hangverseny.

Első számul Verdi „Troubadur”-jából adott elő az ifjúsági zenekar egy zeneszámot, amelyet a közönség zajos tapsokkal fogadott.

Utána *Kassák György* VIII. o. t. adta elő *Paras Imre és Lányi Ernő* „Füdián, Rákóczi hadnagya” c. melodramját. Ez a szavalati szám kitűnő előadói képességről győzte meg a publikumot, amely épp oly hálásan tapsolt a szavalónak, mint a zongorakíséretet teljesítő *Szalaty Benőnek*. Majd *Haydn* „Menuett”-jét játszotta el zongorán *Lányi Géza* nagy technikai ügyességgel.

Utána *Mendelssohn* „Hochzeitsmarsch”-ját adták elő az ifjúsági zenekar kiválóbb tagjai. A programnak ezt az egyik legsikerültebb számát *Recht Sándor* zenedei tanár tanította be a zenekarnak. Ezután *Moscheles* „La petite Babilarde”-ját adta elő zongorán *Szalaty Benő* VIII. o. t. ritka ratinú ügyességgel. A közönség hatalmas tapsal fogadta tökéletes játékát. Majd egy magyar népdalegyveleget adott elő az ifjúsági zenekar. Itt különösen meg kell említenünk *Neményi Zoltán* VIII. o. t. sikerült szép hegedűszólóját.

Weiss József VIII. o. t. *Gabányi Huszár* a mennyországban” c. vig monológiát adta elő kacagtató, talentumos előadással, sok derűtséget és még több tapsot kelve. Végül *Strauss* „Induló”-ját (a „Tavaszi operettből”) adta elő az ifjúsági zenekar kiváló precizitással.

És azután... Elhordták a székeket. Következett az est tulajdonképpen fénypontja, a tánc. Bájos iringálással hajlongtak, siklottak a parketten a lázasan dobogó szívű kis leányok és a még mámorosabb diákok. Ez volt a bál. Nem árult itt senki sem petreselymet, mert a tűzesvéri fiatal rendezők azt tartották, hogy nemcsak „*Neblesse oblige*”, hanem a rendezői jelvény is kötelez. Eleget is tettek derekasan ennek a kötelezettségnek. Szóval volt perzsgő jókedv, báli hangulat. Suhogott a csipke, a selyemszoknya. Szerelmesen tapadtak egymásra a hamis és vesszedelmes szempárok. Suttogó szó, suttogó bók, kicsi selyemkendők parfümös illata édes harmontumba olvadt össze. Az első négyest 80-90 pár táncolta. A jókedv, a báli hangulat nem lohadt le még az éjjeli órákban sem. Három óra felé négy jókedvű fiatalember bemutatta a kék-vörös is. A tánc széles jókedvben egészen reggeli 6 óráig tartott. A szép, piros arca leányok, a fáradhatatlan diákok még tovább is jártak volna, de hja! a mama! A gardémok! Így hát hazamentek álmodós fejfel, mámoros szivességekkel a kis leányok és ünneplésre dundolták az utat is, hogy: „Hát megyébe, hát országba, hát világba nincsen párja a miskolci diáknak.”

Közönség. A miskolci mezőgazdák társas-egyletének f. évi január 30-án tartott táncestélyén a következők voltak szívesek felülfizetésekkel és adományokkal a tiszta jövedelem gyarapításához hozzájárulni: 20 kor. Borsod-miskolczi gőzmalom részv. társaság, 10 kor.; Első magyar ált. bizt. r. t., Gröber József, Lócsey Károly (ny. őrnagy), Mikuleczky István, dr. Rác Jenő, 9 kor.; Soltész Nagy Kálmán, dr. Kazai Mór, 8 kor.; Bada Bertalan, Bokros K., Zborovzky S., dr. Kovács L., dr. Klein József, Zsupán János. 7 kor.; Csorba József, Pethő István, Szlatkovszky Imre. 6 kor.; Bendrin Béla, Imry János, Ujhelyi Miklós, 5 kor.; Doma István, Csorba György, Friedman József, Greuter Antal, Hochman Jakab, Kormos Mihály, Pap Lajos, dr. Tóth Dániel. 4 kor.; Bátorffy Ferenc, Blazsek Alajos, idb. Cseh István, idb. Izsó István, Imry András, Katona Sándor, Peregi Gyula, Regula Gyula, Stiksz Károly, Schwarcz Ede, Szathmáry József megyei tiszt. o. Szathmáry József gazda, Szobránczy Soma, Szűcs Jenő, Szűcs István, Juhos Mihály (Parasznya), Vövény Mihály. 3 kor.; Árvai Pál, Berai Ferenc, Csorba István, Csorba György (tanár), Hadházy Dezső, Izsó József, Kormos József, Koncz Miklós, Köhn Ignác, Konrad Károly, Kőrösy József, Lichtenstein László, Nagy Ignác (espe), Pallaghy Béla, Szatay Károly, Szalényi Lajos, Zarándy Bertalan. 2 kor.; Bezsa József, Bodnár János, Bojtár István, Dudás István, Fekete István, Falgata János, Ferencz József, Gedeon Mártonné, Gotvald Sámuelné, Grenyuk János, Izsó István ifj., Imry József, Istvánfy Lajos, Istvánfy Béla, Korlaky Gyula, Keczer János, Klein Sámuel, Kócs Sándor, Kőrösi Sámuel, Lehman János, Micsik János, Münszter József, Majoros János, Ördögh Imre, Polcz Lajos, Potenga Ferenc, Portulák Ernő, Singol János, Sonkoly József, Szakács N. Tóth János, Urbán János, Vadnay György, Vezekényi Miklós. 1 kor.; Balás Elemér, Barta József, Bendrin János, Bojtár András, Boros József, Csomós N., Csorba János, ifj. Csorba János, Farkas István, Fodor Lajos, Guba Pál, Staniszkó Sándor, Juhász József, ifj. Juhász József, Jobházi András, Kiss Lajos, Kovács József, ifj. Kőrösi József, Lengyel István, Mrhalinko József, Örsi Kis József, Pécz Ferenc, Rozgonyi Józsefné, Stroy József, Stefan Jenő, Szammel László, Sikorszky Gyula, Szomolya András, Szabó Jánosné, Szabó Istvánné, Tóth Dezső, Tóth Benő, Vadnay József. Fogadják a szíves adományozók az egyleti igazgató választmány hálás köszönetét. Miskolc, 1904. febr. 5-én. Az egyleti elnökség.

Pályázatok. Borsodvármegye miskolci járáshoz tartozó f.-zsolcai körorvosi állás megüresedvén, annak betöltésére ezennel pályázat hirdetetik. A pályázni kívánók felszerelt kérvényüket f. évi február hó 1-ig adják be F.-Zsolca főszolgabírói hivatalához, mivel a később beérkezettek figyelembe vételét nem fogadják. A körorvosi fizetés 1600 koronából áll, melyből 1200 korona törzsfizetés és 400 korona uti állományt képez, mely fizetés előleges negyedévi részletekben a miskolci m. kir. adóhivatalnál vehető fel és azonkívül a szabályrendeletileg megállapított látogatási díjakból. A körhöz Felső-Zsolca székhelyén kívül: Alsó-Zsolca, Sajó-Lád, Belső és Külső-Bócs, Sajó-Arnóth és Sajó-

Pálfalva községek tartoznak. A választás f. évi február hó 25. d. e. 9 órakor Felső-Zsolca községházánál fog megtartatni.

A dédesi segédjegyzői állás, mely mosáson és ágyneműn kívül havi 40 korona fizetéssel van egybekötve f. évi március 1-én megürül. — Ezen állásra jó viseletű, nőtlen, a teendőiben teljesen jártas okleveles vagy legalább a jegyzői állásra kellő minősítvényenylel bíró ifjak pályázhatnak. A pályázat Fekete Miklós körjegyzőhöz adandó be.

Örömhír tudóbajosoknak. Sok fáradság után a vegyi iparnak sikerült oly gyógyhatású szert találni, melyet méltán nevezhetünk a tudóbajok gyógyszerének. A „Sirolin” kellemes szaga és ízű szirup, mely teljes ártalmatlansága mellett kiváló gyógyhatással bír. A szernek már rövid használata után szűnik a köhögés, kevesebdik a köpet, mulik az éjjeli izzadás és melfájás, javul az étvágy és a testsúly gyarapodása észlelhető.

Értesítés. Alóírott, mint Miskolc városa által megválasztott kerületi szülész-tisztelettel értesítem a n. érd. közönséget, hogy itt letelepedvén, mint a budapesti egyetem 6 éven át volt szülész-nője gyakorlatomat tovább folytatom. A fővárosban szerzett tapasztalataim folytán a nagyérdemű közönség bizalmát kérve, ápolást és masszírozást is elvállalva vagyok kiváló tisztelettel. Özv. Kungel Jánosné szül. Matild, Kalapos-utca 6.

Gróf Károlyi-féle
== kitűnő fajbor ==
 1 liter 64 filléért.
 Hordószámra megfelelő árendéséssel.
Tolcsvai 4 puttonos asszúbor
 fél literes üvegben 4 kor.-ért kapható
== Árvai Dánielnél ==
 Kassuth-utca 9-ik szám alatt.

Fényképezés vilányfőnynél is!
 DUNKY FIVÉREK
 CS. ÉS KIR. UDVARI FÉNYKÉPÉSZEK MŰTERMÉ
 MISKOLCZ, Városház-tér 20.
 a n. é. közönség rendelkezésére áll naponta d. e. 9-től d. u. 4-ig borus időben is, azontul 6-ig vilányfőnynél.
 Gyönyörű nagytások készülnek bármely kis képről és minden fényképezési műművészi kivitelben és mérsékelt áron

CSARNOK.
Ipari élelmesség.
 A miskolci „Demokrata-kör”-ben 1903. nov. 14-én felolvasta *Kiss Lajos* ov. ref. főgimn. tanár.
 Uraim!
 Élethivatásom a nevelés, oktatás, engedjék tehát meg, hogy jelenlegi felolvasásomhoz a kiindulást a tárgykörből vegyem.
 A külföld és az újvilág nevelés-ügyének tanulmányozása közben arra a leendő tapasztalatra jutunk, hogy a világon most vezető szerepet vívó népektől nagyon elmaradtunk. Nagyon gyöngye vigasztalás az, hogy

nemcsak mi, hanem többé-kevésbé a legtöbb európai nemzet így van ezzel. Az a nép, amely az újvilág termékeny őstalaján az emberi szorgalomnak és életrevalóságnak egészen új, szédítő arányait teremtette meg: Észak-Amerika népe élelmes-ség tekintetében messze előjár az óvilág nemzetei előtt. E nép az élet-ösztön kényszerítő hatása alatt a nevelés-oktatásnak is oly gyakorlatias irányt szabott, a mely a helyett, hogy fölösleges teherrel — zsidbasztaná az ifjúság lelkesedését, a gyakorlati tudás és ügyesség újabb és újabb fegyvereivel övezi fel az élet harcaira.

A nevelésnek e gyakorlati irányát az óvilág legtöbb nemzete nemcsak helyeselni, de utánózni is kénytelen, hogy az újvilág ügyes, élelmes népevel versenybe állhasson. Az angoloknak könnyű volt, mert hiszen onnan származott ki az újvilág angolszász társadalma; a világhíreskedő angolok jóformán folytonos érintkezésben állottak az első angol gyarmatos nép leszármazóival. Ezért is, meg azonos vérmérsékletüknek fogva is legkorábban eszméltek és tértek rá a gyakorlatiasság és élelmes-ség ösvényére. A franciák évek óta dolgoznak a középoktatás megújításán és a gyakorlati élet követelményeinek a középoktatás keretében is leendő érvényesítésén.*)

*) „A francia középiskolai oktatás új tanterve”. — Orsz. Középisk. Tanáregyesületi Közöny XXXVI. évf. (1902—1903.) 37. szám.

(Folyt. köv.)

Színház.
 F. hó 8-án szerdán és 4-én csütörtökön Verő György 3 egy felvonásos népszínműve, „A menyecskék” került színre a miskolci nemzeti színházban.
 Verő György egyik legtöbb oldalú szépirodalmi írónk ezen darabjával ismét gazdagította eddigi babérait, a budapesti nemzeti színháznál igen nagy sikert aratott népszínmű nálunk is elég nagy érdeklődés mellett lett színre hozva. Hosszu vajudás, többszöri műsorváltozás után elég jó betanulással lett eljátszva s az eredeti beosztású népszínmű nálunk is szép jövő elé néz.

A darab 3 felvonásból áll, azonban minden felvonása teljesen önálló, egész népszínművet képez.
 A három felvonás nem teljesen illik a címszerphez, különösen nem a második felvonás, amihez a menyecskéknek éppen semmiköze sincs. Azonban minden darab eléggé jellegzetes s gondolata eléggé elmés. A „Biróné” meséje a következő:

Egy duhaj legény, a ki most került haza a katonaságtól, tartja rettegésben a falut. Az egyik esküdtnek elcsábítja a feleségét, a másiknak meg a leányát hagyja cserben. A félénk bíró nem mer szembeszállni vele, a kardos biróné határozza hát el, hogy megfékezi a duhaj legényt, a ki már azt is hirdette a korcsmában, hogy „most a biróné kerül sorra”. A bátor menyecske meg is rendszabályozza a

legényt, sőt... csukja, a h... küdt elcsáb... megjuhász... kéri a leán... denkitől, a...
 „A bíró... Leona keze... tanulmány... életet, min... nek mega... vonásokat... a biróné... van megr... ezen darab... kerültebbe... közönség... szést arat... tásai és é... esnek, ezs... nünk, ho... ezen hibái... kozunk. É... kerültek s... is sokszor... ben a k... igen vask... téken eze... s mind há... ség sűrűr...
 A maso... a követke...
 Mária... hat ezte... közbén, k... Az ütés... a ki álto... Ferkó vil... — időnek... kis Mari... ánya; a... lálva, Me... ton a Fer... per a m... csináljon... tényleg v... is nőült... tette az... kért, hog... gához ve... kével: M... hazatér... nyerni.
 nagy örö... szetnek... menyecs... örömtöl... a tisztele... elment!... sül harm...
 A má... Ilona mi... vel s ke... el, ugy... Raskay...
 A har... A me... módu g... két ujd... asokat... Gyurító... hatnak... viselt... Szinleg... varazsol... szág”-át... varja ő... a meny... igazába... szintén,

legényt, sőt még a kóterbe is becsukja, a hová előbb az egyik esküdt elcsábított leányát elrejtette. A megjuhaszodott legény feleségül kéri a leányt és bocsánatot kér mindenkitől, a kit megbántott.

A „biróné“ címszerepe Tarnay Leona kezében volt. A szerző nagy tanulmány tárgyává tette a falusi életet, minden szereplő egyéniségnek megalkotásához a jellegzetes vonásokat ügyesen csoportosította a biróné alakja igen sikerülten van megrajzolva. Tarnay Leona ezen darabban a szerepeit a legsikerültebbek közé sorozhatja a közönség körében is igen nagy tetszést aratott. A mint operettalkításai és énekszámai sok kifogás alá esnek, ezzel szemben el kell ismerünk, hogy a népszínművekben ezen hibáival egyáltalán nem találkozunk. Énekszámai is elég jól sikerültek s bár a népszínművekben is sokszor tulzásba esik, amennyiben a közönségesebb vonásokat igen veskosan színezi ki, ezen estéken ezen hibájától is ment maradt s mind három felvonásban a közönség sűrűn megtapsolta.

A második felvonás mesevazlata a következő:

Márka elmén. Józsa Ferkó tizenhat esztendővel ezelőtt, szóváltás közben, kezét emelt az édes apjára. Az ütés közbelépő anyját találta, a ki áldott állapotban volt éppen. Ferkó világgá ment, masnap pedig — időnek előtte — megszületett a kis Márka. Beteges, csenevész leányka; a napjai megvannak számlálva. Megálmodja, hogy ma visszatér a Ferkó, de ő „elmén“ e napon a menyországba, hogy helyet csináljon az ujonnan jönnek. Ferkó tényleg visszatér. Erdélyben élt, meg is nősült, de az isten azzal büntette az atyja ellen elkövetett vétekért, hogy két kicsi gyermekét magához vette. A harmadik gyermekével: Matykóval és a feleségével hazatér most apja bocsánatát elnyerni. Megis bocsánatnak neki, nagy örömmel fogadják az elveszetteknek hitt fiút, a derék székely menyecskét és a kis unokát. De az örömet csakhamar buváltja fel, jön a tisztelendő az Ur testével: „Márka elment!“ A régi bűn kiengesztelésül harmadik adozatot követelt.

A második felvonásban Kondrát Ilona mint Márka ismert ügyességével s készségével nagy sikert ért el, ugy a harmadik felvonásban Ráskay Emilia is.

A harmadik felvonás meséje ez:

A menyország. Tibor András, jó módú gazda, oly jól érzi magát két ujdonszült menyekörében, hogy asokat teljesen lefoglalja két fiától, Gyuritól és Banditól, a kik alig juthatnak a feleségeikhez. A katonaviselt Bandi haditervet eszel ki: Színelig összevesz a két pár, pokollá varazsolják a derék após „menyország“-át és így eléri, hogy elzavarja őket a hazától. Ez a terv Amde a menyecskék végül amugy istenigezában összekapnak, a két flu szintén, sőt a menyecskék megér-

kező szülei is részt vesznek az általános perpatvarban. Az öreg Tibor András most már szívesen egyezik bele, hogy a fiuk elvigyék a feleségeiket és így helyreáll a család béke. Ki-ki boldogan ölelheti a maga párját.

Szadai Ferenc mind három felvonásban pompas humorral játszott s maszkjaival remekelt.

Németh József az első és harmadik felvonásban szerepelt s mindenütt nagy tetszésre találkozott.

Általában véve az összes szereplők megállottak helyüket s eltekintve attól, hogy az előadás kissé dőcögős volt, az előadás a sikerültebbek közé tartozik.

Jótekonycélú előadás a színházban. Kedden este Katalin előadása alkalmával a színiigazgatóság az esti bevétel egy részét az ingyekenyer javára ajánlja fel. A jótekonycélú előadás előtt **Lédig Árpád Kenyér** c. verses prologusát szavalja el majd **Kondrát Ilona**. A prologus finálját pedig egy allegorikus kép fogja képezni.

Leányálmok. **Horkay Elemér** és **Czövek Károly** hírlapírók „Leányálmok“ c. 4 felvonásos színműve ma kerül bemutatásra a miskolci „Nemzeti Színház“ban. Az előadás iránt lazas érdeklődés nyilvánul városszerte. A társulat drámai személyzete nagy buzgalommal készült a darabra, amelyből ma délelőt tartják meg a főpróbát, a helyi sajtó meghívottjai előtt. Az érdeklődésből következtetve a darab szép sikert fog érni. A „Leányálmok“ páros bérletben, rendes helyárakkal kerül színre. Jegyek még ma is válthatók a színházi pénztárnál.

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Méltóztassék megengedni, hogy Kőrösi József ural, a ki magát okl. vivómesternek és a Bpesti Népszínház nyugalmazott művészenek kiadta s ezen címek alatt csapta be szélahamos csalássaival a félvárost elhelyült vele utóljára foglalkozni. Ejeles firma által elkövetett szélahamoságok az ő ügyes művészetére valának, mert fájdalom azoknak az előkelő férfiaknak kisebb gondjuk is nagyobb volt annál, sem hogy egy oly elegáns fellépésű és urias kinézésű egyénben a veszedelmes szélahamost felismerjék. Pedig ez az ur nem nyugalmazott színész, sem pedig nem vivómester, hanem egy ripács színész, a ki csak azért mutatta be magát művészenek, és vivótanárnak, hogy szélahamoságait könnyebben végrehajthassa. A mióta ezen urról a leplet lerántottam, tömegesen kapom a híreket, hol egyik, hol másik: uri embertől hogy ez az ur becsapta őket is bőbeszédűségével és elegáns fellépésével. Pedig a mint biztos tudomásom van az Örök-mécs című díszmű sohasem fog megjelenni Hiába hivatkozott nevezett ur arra, hogy ez országos nevű férfiak támogatása alatt áll. Biztos tu-

domásom van pedig arról is, hogy Kőrösi József állítólagos vivómester ur Budapesten is a szélahamoságból él, s abból tartja fenn magát. Ne hogy újabb gazstikliket intézzen a mitsem-szítő hiszékeny közönség ellen Kőrösi József ur a Népszínház nyug. művésze, ha ugyan az tudomására adom, hogy ellene a mai napon a Budapesti kir. ügyészségnél esalás miatt a bűnvádi feljelentést

megtettem s egyben kértem a Magyarországi színészegyesület budapesti választmányát, hogy Kőrösi József nyug. színművész ügyében saját hatáskörében a vizsgálatot sürgősen indítsa meg, végül pedig, hogy Kőrösi ur tényleg vivótanár-e, a Budapesten levő jelesebb vivómesterekhez felvilágosításért fordultam

Schwarz Árpád
városi hivatalnok.

Nyilt-tér.

Sarg-féle Szappan **Glycerin-szappan**
szilárd és folyékony
a bőrre fehérre és gyöngéddé teszi.
Mindeniütt kapható.

— Sarg-féle —
Glycerin-szappan
ugy felnőtteknél, mint gyermekeknek a leggyöngébb korban a legkitűnőbb tisztítószernek bizonyult. Ismert tekintélyek, mint dr. Hebra tanár, Schauta, Frühwald, Breus, Károly és Gusztáv, Schaudlbauer stb. által a legjobb orv. ményyel használtatnak.

SZELÉNYI ÉS TÁRSÁ

MISKOLCZ

Széchenyi-u. 34.

TELEFON-SZ. 62.

KÖNYVNYOMDA KÖNYVKÖTÉSZET ÉS DOBOZ-GYÁR

o o o

KÖNYVNYOMDÁNKBAN, mely a mai kor igényeinek megfelelően van felszerelve, bármily könyvnyomdai munkát a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig a legrövidebb idő alatt o o o és jutányosan készítünk. o o o

1121. szám.

1904. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolci kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolci takarékegyet végrehajthatónak, **Szöllösy István és neje Visky Juliánna** végrehajtást szenvedők elleni 300 kor. tőkekövetelés és ennek járuléka iránti ügyben a miskolci kir. törvényszék területén lévő: 1. A miskolci 1613. sz. tkvben A + 4 rend. 2624. a) 1/a. hrsz. a. felvett ingatlanra (ház 44. alatt udvar és kerttel Hutás-utcában) 1211 kor. ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fent megjelölt ingatlanok az **1904. évi április hó 1. napjának d. e. 9 órájkor** ezen kir. törvényszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kikiáltott kezehez letenni.

Kelt Miskolczon, a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság, 1904. évi január hó 14-ik napján.

Hekkel, kir. tsvzéki bíró.

